

Sygn. akt VU 989/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku R. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę

na skutek odwołania R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26 września 2016 r.

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 989/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił R. P. prawa do emerytury, z uwagi na brak 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Od decyzji powyższej odwołanie w dniu 7 października 2016 roku złożył wnioskodawca wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury poprzez zaliczenie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia od 1 października 1978 roku do 25 października 1979 roku, od (...) listopada 1981 roku do 31 lipca 1982 roku, od 2 listopada 1983 roku do 31 sierpnia 1985 roku, od 1 listopada 1985 roku do 30 czerwca 1987 roku, od (...) października 1987 roku do 9 października 1988 roku w Przedsiębiorstwie (...) w K., okresu od 2 sierpnia 1982 roku do 31 października 1983 roku w (...) Przedsiębiorstwie (...) oraz okresu od 28 stycznia 1991 roku do 31 sierpnia 1991 roku w warsztatach szkolnych (...) nr (...), gdyż wykonywał pracę w warunkach szczególnych w charakterze spawacza. Ubezpieczony wniósł również o wliczenie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od 25 października 1979 roku do (...) listopada 1981 roku, oraz okresu od 11 sierpnia 1987 roku do 24 września 1987 roku, kiedy odbywał ćwiczenia wojskowe, jako żołnierz rezerwy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. P., urodzony w dniu (...), złożył w dniu (...) 2016 roku wniosek o emeryturę. Wnioskodawca nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 akt emerytalnych)

Na dzień 1 stycznia 1999 roku skarżący udowodnił ogólny staż pracy wynoszący 25 lat, w tym 5 lat, 3 miesiące i 26 dni pracy w warunkach szczególnych. Do stażu pracy w warunkach szczególnych Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaliczył wnioskodawcy okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 1 sierpnia 1974 roku do 30 września 1978 roku oraz w Przedsiębiorstwie (...) od 10 października 1988 roku do 30 listopada 1989 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w:

- Przedsiębiorstwie (...)- od 1 października 1978 roku do 25 października 1979 roku, od (...) listopada 1981 roku do 31 lipca 1982 roku, od 2 listopada 1983 roku do 31 sierpnia 1985 roku, od 1 listopada 1985 roku do 30 czerwca 1987 roku, od (...) października 1987 roku do 9 października 1988 roku,
- w (...) Przedsiębiorstwie (...) – od 2 sierpnia 1982 roku do 31 października 1983 roku,
- w Warsztatach Szkolnych Zespołu Szkół Zawodowych nr (...) od 28 stycznia 1991 roku do 31 sierpnia 1991 roku.

(dowód: decyzja z dnia 26 września 2016 roku, k. 44 akt emerytalnych)

W okresie od 1 października 1978 roku do 31 lipca 1982 roku oraz od 2 listopada 1983 roku do 9 października 1988 roku R. P. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...).

Przedsiębiorstwo (...) w K. zajmowało się budową i montowaniem pieców tunelowych służących do wypiekania płytek. Do stałych obowiązków wnioskodawcy w całym spornym okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), za wyjątkiem służby wojskowej, którą odbywał od dnia 27 października 1979 roku do 15 października 1981 roku oraz odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach czynnej służby wojskowej od 11 sierpnia 1987 roku do 24 września 1987 roku, należało spawanie przy użyciu spawarki elektrycznej lub gazowej stalowych służących do budowy pieca.

Wnioskodawca pracował tak stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: dowód: książeczka wojskowa, k.18 – 18v akt sprawy, świadectwo pracy, k. 1 akt osobowych, zeznania świadka B. Ł. na rozprawie w dniu 16 lutego 2017 roku od minuty 31:18 do minuty 38:09, protokół z rozprawy, k.31-32v akt sprawy, zeznania świadka K. P. na rozprawie w dniu 16 lutego 2017 roku od minuty 38:22 do minuty 46:36, protokół z rozprawy, k.31-32v akt sprawy)

Od początku zatrudnienia aż do rozpoczęcia służby wojskowej wnioskodawca pracował na stanowisku spawacza. Po odbyciu służby wojskowej ubezpieczony powrócił do pracy dnia (...) listopada 1981 roku na stanowisko montera. Od dnia 1 stycznia 1982 roku do 31 lipca 1982 roku oraz 2 listopada 1983 roku do 9 października 1988 roku wnioskodawca zajmował stanowisko montera-spawacza.

Pomimo zmiany stanowiska pracy zakres obowiązków wnioskodawcy nie zmieniał się. Przez cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) zajmował się spawaniem konstrukcji stalowych do produkcji pieców tunelowych.

(dowód: świadectwo pracy, k. 112 akt osobowych umowa o pracę, k. 52 akt osobowych, karta obiegowa zmiany, k. 108 akt osobowych, angaż, k. 26 akt osobowych, umowa o pracę, k. 30 akt osobowych rozwiązanie stosunku pracy, k. 3 akt osobowych, angaż, k. 24 akt osobowych, zeznania świadka B. Ł. na rozprawie w dniu 16 lutego 2017 roku od minuty 31:18 do minuty 38:09, protokół z rozprawy, k.31-32v akt sprawy, zeznania świadka K. P. na rozprawie w dniu 16 lutego 2017 roku od minuty 38:22 do minuty 46:36, protokół z rozprawy, k.31-32v akt sprawy)

W okresie od 21 maja 1985 roku do 30 czerwca 1985 roku wnioskodawca pracował na budowie eksportowej w B. na stanowisku spawacza.

(dowód: umowa o pracę, k. 96 akt osobowych)

Od 20 stycznia 1986 roku do 30 czerwca 1987 roku R. P. pracował na budowie eksportowej w B. na stanowisku pomocnik murarza-monter, a od 1 stycznia 1987 roku na stanowisku spawacz.

Do obowiązków wnioskodawcy w całym okresie pracy na budowie eksportowej należało wyłącznie spawanie za pomocą spawarki gazowej bądź elektrycznej przewodów tunelowych, które służyły do wypieku płytek ceramicznych.

(dowód: umowa o pracę, k. 93 akt osobowych, aneks do umowy o pracę, k. 89, 90 akt osobowych, angaż, k. 88 akt osobowych, zeznania świadka B. Ł. na rozprawie w dniu 16 lutego 2017 roku od minuty 31:18 do minuty 38:09, protokół z rozprawy, k. 31-32v akt sprawy)

Przedsiębiorstwo (...) w K. wystawiło wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, w którym zaświadczyło, iż R. P. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym w okresach od 1 października 1978 roku do 25 października 1979 roku, od 4 listopada 1981 roku do 31 lipca 1982 roku, od 2 listopada 1983 roku do 31 sierpnia 1985 roku, od 1 listopada 1985 roku do 30 czerwca 1987 roku oraz od 4 października 1987 roku do 9 października 1988 roku na stanowisku spawacz elektryczny i gazowy - monter, wymienione w dziale XIV poz. 12 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, k. 21 akt emerytalnych)

W okresie od dnia 1 sierpnia 1982 roku do dnia 1 listopada 1983 roku R. P. pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B., gdzie pracował na stanowisku montera-spawacza.

(dowód: świadectwo pracy, k. 8 akt kapitałowych, informacja o przeniesieniu, k. 4 akt osobowych, zgoda na rozwiązanie umowy o pracę, k. 41 akt osobowych)

W okresie od 2 września 1985 roku do 31 października 1985 roku R. P. był oddelegowany na kurs spawania.

(dowód: wniosek, k. 75 akt osobowych)

W okresie od 28 stycznia 1991 roku do 31 sierpnia 1991 roku R. P. pracował na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Warsztatach Szkolnych (...) nr (...) w T. na stanowisku spawacza.

(dowód: umowa o pracę, k. 7 akt osobowych, angaż, k. 4, 13 akt osobowych, świadectwo pracy, k. 1 akt osobowych)

Warsztaty Szkole (...) nr (...) w T. zajmowały się budową szkół, hal sportowych oraz bloków. W spornym okresie wnioskodawca pracował przy budowie hali sportowej oraz bloku mieszkalnego. Do jego obowiązków należało spawanie konstrukcji stalowych takich jak balustrady, barierki, stropy oraz instalacje CO. Wnioskodawca pracował tak stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie wykonywał innych czynności.

(dowód: zeznania świadka J. W. na rozprawie w dniu 16 lutego 2017 roku od minuty 20:54 do minuty 25:43, protokół z rozprawy, k. 31-32v akt sprawy, zeznania świadka J. D. na rozprawie w dniu 16 lutego 2017 roku od minuty 17:54 do minuty 20:47, protokół z rozprawy, k. 31-32v akt sprawy)

Zespół Szkół Zawodowych w T. wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, w którym zaświadczone, iż R. P. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym w okresie od 28 stycznia 1991 roku do 31 sierpnia 1991 roku na stanowisku spawacz,

wymienione w dziale XIV poz. 12 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, k. 23 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył co następuje:

Stosownie do art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 r.) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, za pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne i otoczenia.

Prawidłowe rozumienie pojęcia pracy w szczególnych warunkach nie jest możliwe bez wnikliwej analizy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Z zestawienia § 1 i 2 tegoż rozporządzenia wynika, że pracą w szczególnych warunkach jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tego aktu. Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku pracy nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem pracy, ale stale, tj. ciągle wykonuje prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 listopada 2000 roku, II UKN 39/00, OSNAP 2002/11/272).

Sam fakt zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w K., w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B., jak również w Warsztatach Szkolnych (...) nr (...) w T. był niesporny w świetle dokumentów znajdujących się w jego aktach osobowych i emerytalnych. Spornym pozostawał charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w tych okresach.

Stało się tak dlatego, że organ rentowy zakwestionował świadectwo pracy w warunkach szczególnych wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) oraz Warsztaty Szkolne Zespołu Szkół Zawodowych nr (...) w T..

Dysponowanie przez wnioskodawcę świadectwem pracy w szczególnych warunkach wystawionym przez pracodawcę, wobec zakwestionowania tego dokumentu przez organ rentowy, nie jest wystarczające do przyznania mu prawa do emerytury.

Świadectwo pracy jest bowiem jedynie dokumentem prywatnym. Nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości jak dokument urzędowy, a li tylko stanowi dowód tego, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie objęte jego treścią. Świadectwo pracy samo przez się nie tworzy praw podmiotowych ani ich nie pozbawia. Oznacza to, że prawdziwość dokumentu prywatnego (świadectwa pracy) musi udowodnić osoba, która chce z tego dokumentu skorzystać, a zatem skarżący.

Wobec powyższego na wnioskodawcy, zgodnie z treścią art. 6 k.c., spoczywał ciężar wykazania pracy w szczególnych warunkach.

Charakter pracy wnioskodawcy w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K., Sąd ustalił na podstawie dokumentacji pracowniczej wnioskodawcy oraz zeznań świadków B. Ł. oraz K. P., którzy pracowali razem z wnioskodawcą na tych samym stanowisku (świadek B. Ł. również na budowie eksportowej w B.), wobec czego dysponowali bezpośrednio, a co za tym idzie wiarygodną wiedzą, co do czynności wykonywanych przez skarżącego.

Na podstawie w/w materiału dowodowego Sąd ustalił, że do obowiązków wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w należało spawanie za pomocą spawarki gazowej bądź elektrycznej konstrukcji stalowych służących do budowy pieca tunelowego. Wnioskodawca w ramach pracy nie wykonywał innych czynności poza czynnościami spawalniczymi. W takim samym charakterze wnioskodawca pracował na budowie eksportowej w B., co wynika ze świadectwa pracy w warunkach szczególnych oraz umowy o pracę potwierdzającej zatrudnienie na budowie eksportowej w charakterze spawacza. Również na budowie eksportowej w B. wnioskodawca spawał konstrukcję stalowe służące do budowy przewodów tunelowych służących do wypieku płytek ceramicznych, co wynika ze świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych oraz zeznań świadka B. Ł.. Czynności te skarżący wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z kolei zakres wykonywanych przez skarżącego czynności podczas zatrudnienia w Warsztatach Szkolnych (...) nr (...) w T. Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków J. W., który był zastępcą dyrektora (...) nr (...) oraz J. D., który był kierownikiem budów, na których pracował wnioskodawca.

Świadkowie potwierdzili, że w tym okresie wnioskodawca wykonywał wyłącznie czynności spawalnicze. Warsztaty Szkolne zajmowały się budową obiektów sportowych oraz bloków mieszkalnych. Wnioskodawca nie pracował w warsztacie szkolnym, ale na budowie, gdzie zajmował się spawaniem stalowych balustrad oraz barierek stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Prace w takim charakterze były niewątpliwie pracami wykonywanymi w uciążliwych dla zdrowia warunkach i jako takie są wymienione w wykazie A będącego załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43z późn.zm.), a mianowicie w dziale XIV (prace różne) poz. 12 – prace polegające na spawaniu elektrycznym i gazowym.

Wobec powyższego Sąd uznał, że w okresach od 1 października 1978 roku do 25 października 1979 roku, od (...) listopada 1981 roku do 31 lipca 1982 roku, od 2 listopada 1983 roku do 31 sierpnia 1985 roku, od 1 listopada 1985

roku do 30 czerwca 1987 roku oraz od 1 października 1987 roku do 9 października 1988 roku oraz od 28 stycznia 1991 roku do 31 sierpnia 1991 roku do podstawowych obowiązków należało spawanie gazowe lub elektryczne konstrukcji stalowych.

Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do okresów pracy w warunkach szczególnych okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od dnia 27 października 1979 roku do 15 października 1981 roku ani okresu odbywania obowiązkowych ćwiczeń wojskowych dla żołnierzy rezerwy w okresie od 11 sierpnia 1987 roku do 24 września 1987 roku.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska organu rentowego.

Zgodnie z art. 120 ust.1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej Ludowej (Dz. U. z 1979 roku Nr 18, poz. 111) w brzmieniu obowiązującym od 6 lipca 1979 roku do 2 lutego 1984 roku, a po nowelizacji tejże ustawy zgodnie z art. 125 (Dz.U. Nr 7, poz. 31) w brzmieniu obowiązującym od 11 lutego 1984 do 29 sierpnia 1988 roku pracownikowi który, który w ciągu trzydziestu dni od zwolnienia z zasadniczej lub okresowej służby wojskowej podjął pracę, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął pracę, w zakresie wszelkich uprawnień wynikających z Kodeksu pracy oraz przepisów szczególnych.

Także rozporządzenie Rady Ministrów z dnia z dnia 7 września 1979 roku w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej oraz członków ich rodzin (Dz. U z 1979 roku nr 21 poz. 125) obowiązujące do dnia 9 czerwca 1992 roku w § (...) przewidywało, że w razie podjęcia pracy w ciągu 30 dni od zwolnienia z zasadniczej lub okresowej służby wojskowej w innym zakładzie pracy niż zakład, w którym pracownik był zatrudniony w dniu powołania do służby, do okresu zatrudnienia w nowym zakładzie pracy, oprócz służby wojskowej, zalicza się również okres zatrudnienia w poprzednim zakładzie pracy.

Treść omawianych przepisów wskazuje, że okres służby wojskowej traktuje się tak samo jak wykonywanie w tym czasie pracy przez pracownika. Jeżeli pracownik wrócił do zakładu pracy, jego zatrudnienie przed służbą, okres służby i okres pracy po służbie traktuje się tak, jakby to był nieprzerwany okres zatrudnienia w tym samym zakładzie pracy. Jest to konsekwencją istnienia przymusu służby wojskowej. Pracownik wykonujący pracę w szczególnych warunkach otrzymywał kartę powołania i nie mógł kontynuować stosunku pracy. Nadto skoro w ww. unormowaniach mowa jest o „przepisach szczególnych”, to niewątpliwie chodzi tu o uprawnienia emerytalne, jako uprawnienia szczególne.

Mając na względzie powyższe okres zasadniczej służby wojskowej odbywanej przez ubezpieczonego od dnia 27 października 1979 roku do 15 października 1981 roku oraz okres od 11 sierpnia 1987 roku do 24 września 1987 roku podlegają zaliczeniu do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Ubezpieczony przed rozpoczęciem służby wojskowej, jak i ćwiczeń wojskowych pracował w Przedsiębiorstwie (...) w warunkach szczególnych (wykonując pracę przy spawaniu elektrycznym i gazowym). Po zakończeniu służby wojskowej wnioskodawca powrócił w ciągu 30 dni do pracy w tym samym zakładzie, gdzie ponownie pracował w warunkach szczególnych przy spawaniu elektrycznym i gazowym.

Brak było natomiast podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwa (...) w B. od dnia 1 sierpnia 1982 roku do dnia 1 listopada 1983 roku. Wnioskodawca nie zgłosił na okoliczność charakteru swojej pracy w tym okresie żadnych dowodów pomimo, że był do tego zobowiązany przez Sąd Co więcej, nie stawiał się na rozprawę celem przesłuchania w charakterze strony, pomimo, że był zobowiązany do obowiązkowego stawiennictwa. Sąd nie dysponował także za ten okres świadectwem pracy w warunkach szczególnych.

Po zsumowaniu uwzględnionych przez Sąd okresów zatrudnienia wnioskodawcy w warunkach szczególnych z okresami zaliczonymi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zaskarżonej decyzji, wnioskodawca nadal nie dysponuje wymaganym 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych, staż ten wynosi bowiem 14 lat, 3 miesiące i 28 dni.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, uznał odwołanie za nieuzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji